

РЕШЕНИЕ

№ 2195

гр. София, 01.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 01.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **10143** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 124б, ал. 4, вр.ал. 1 от ЗАДС във вр. с чл. 145 – чл. 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на Н. Н. Б. от [населено място] ,с ЕГН [ЕГН], в качеството си на [фирма], с ЕИК:[ЕИК] , със седалище и адрес на управление в [населено място] , Район "П." ,[жк], бл. 23 , вх. А , ет. 1 , ап. 2, депозирана чрез адвокат А. Г. – САК срещу заповед за прилагане на принудителна административна мярка № ЗТД-5800-464/32-242884 от 28.07.2021 г., издадена директорът на ТД „Югозападна“ в Агенция Митници, сега ТД Митница С..

Жалбоподателят сочи, че заповедта е издадена в противоречие с материалноправните разпоредби и при несъответствие с целта на закона, поради което е незаконосъобразна и необоснована. Твърди, че неправилно административния орган е приел, че е налице нарушение на чл. 126, ал.1 от ЗАДС. Доводите изложени в жалбата изцяло касаят незаконосъобразността на установеното в АУАН нарушение. Иска се отмяна на наложената ПАМ.

В проведеното открито съдебно заседание, жалбоподателят редовно призован, не се е представлявал и не е взел становище по жалбата. Не е направено искане за присъждане на разноски по делото.

Ответникът – директора на ТД Митница С., правоприменик на ТД „Югозападна“ в Агенция Митници, чрез процесуалния си представител юрк. В., оспорва жалбата като неоснователна по подробно изложени в писмени бележки доводи. Моли издадената заповед за налагане на принудителна административна мярка да бъде потвърдена като

правилна и законосъобразна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София - град, III отделение, 70 състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

От представения по делото и кредитиран като писмено доказателство Протокол от 17.02.2021 г. за извършена проверка на 17.02.2021 г. се установява, че е била извършена проверка на търговски обект – „Мини маркет“, находящ се в [населено място], обл. С., ул. "09-ти май" № 9, като в складовото помещение е било констатирано наличието на 9 бр. съда, с различна вместимост, съдържащи 63 литра течност с мирис на алкохол.

На 08.06.2021 г. е бил съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 1223/08.06.2021 г. по описа на ГД М. в Ц. на Агенция „Митници“, съставен на основание чл. 128, ал. 2 от Закона за акцизите и данъчните складове от П. Г. К., на длъжност главен инспектор в Агенция „Митници“, ГД М., отдел М. Югозападна, за административно нарушение по чл. 126, ал. 1 от Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС).

Въз основа на съставения АУАН е издадено Наказателно постановление № 1763 от 28.07.2021 г. по описа на Агенция „Митници“, Главна дирекция „Митническо разузнаване и разследване“, с което на [фирма], ЕИК[ЕИК], за извършеното нарушение по чл. 126, ал. 1 от Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС), е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв. (две хиляди лева) и на основание чл. 124а, ал. 1 от ЗАДС, едноличният търговец е лишен от правото да упражнява търговска дейност с акцизни стоки в обект - „Мини М.“, находящ се в [населено място], обл. С., ул. „9-ти май" № 9, за срок от 1 (един) месец.

Едновременно с издаване на наказателното постановление, е издадена и заповед за прилагане на принудителна административна мярка № ЗТД-5800-464/32-242884 от 28.07.2021 г., издадена директорът на ТД „Югозападна“ в Агенция Митници, на основание чл. 22 ЗАНН, вр.чл. 124б, ал. 1 и чл. 124в ЗАДС, разпоредил налагането на принудителна административна мярка - запечатване на търговския обект, в който е установено нарушението, за срок от 1 месец, като е забранен и достъпа до обекта.

При така изложената фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена срещу индивидуален административен акт, който подлежи на обжалване по смисъла на чл. 145 и сл. от АПК. Същата се оспорва от [фирма], който се явява неин адресат и заинтересовано лице по чл. 147, ал. 1 от АПК. Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 149, ал.1 във вр. с ал.2 и ал.3 от АПК и се явява процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана по същество.

По същество на спора:

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Предмет на оспорване в настоящото производство е заповед за прилагане на принудителна административна мярка № ЗТД-5800-464/32-242884 от 28.07.2021 г., издадена директорът на ТД „Югозападна“ в Агенция Митници, с която на основание чл. 22 ЗАНН, вр.чл. 124б, ал. 1 и чл. 124в ЗАДС, е разпоредено налагането на принудителна административна мярка - запечатване на търговския обект „Мини М.“, находящ се в [населено място], обл. С., ул. „9-ти май" № 9, в който е установено нарушението, за срок от 1 месец, като е забранен и достъпа до обекта.

Съгласно чл. 124б, ал. 2 ЗАДС принудителната административна мярка по, ал. 1 - запечатване на обект, се прилага с мотивирана заповед на директора на компетентната териториална дирекция или на оправомощено от него длъжностно лице по местонахождение на обекта.

В случая издател на заповедта е директора на ТД „Югозападна“ в Агенция Митници, оправомощен да издава мотивирани заповеди за прилагане на ПАМ при налагане на наказание по чл. 124а ЗАДС със Заповед № ЗАМ-653/32-156161 от 18.05.2021 г. на директора на Агенция „Митници“, поради което обжалваната заповед е издадена от материално и териториално компетентен орган. Заповедта е подписана и е издадена в писмена форма, съдържа разпоредителна и обстоятелствена част. Като правно основание за издаване на акта е посочена разпоредбата на чл. 124б, ал. 1 от ЗАДС, а като фактическо основание - че срещу [фирма] е издадено НП № 1763 от 28.07.2021 г. по описа на Агенция „Митници“, Главна дирекция „Митническо разузнаване и разследване“, с което на [фирма], ЕИК[ЕИК], за извършеното нарушение по чл. 126, ал. 1 от Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС), е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв. (две хиляди лева) и на основание чл. 124а, ал. 1 от ЗАДС, едноличният търговец е лишен от правото да упражнява търговска дейност с акцизни стоки в обект - „Мини М.“, находящ се в [населено място], обл. С., ул. „9-ти май“ № 9, за срок от 1 (един) месец.

С оглед изложеното обжалваната заповед не страда от пороци, влечащи нейната нищожност.

При издаване на заповедта са спазени разпоредбите на материалния и процесуалния закон.

Видно от цитираното по-горе НП отговорността на жалбоподателя е ангажирана за нарушение на чл. 126, ал. 1 от Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС).

Съгласно чл. 124а, ал. 1 ЗАДС, в изброените случаи, в т.ч. и по чл. 108а ЗАДС, лицето се лишава и от право да упражнява определена дейност или дейности в обекта или обектите, където е установено нарушението, за срок от един месец.

Съгласно разпоредбата на чл. 124б, ал. 1 от ЗАДС, в случаите на налагане на административно наказание по чл. 124а се налага и принудителна административна мярка запечатване на обекта или обектите, където е установено нарушението.

Първата от предпоставките в горепосочената норма е налице - с НП № 1763 от 28.07.2021 г. освен имуществена санкция, на жалбоподателя е наложено и предвиденото в чл. 124а, ал. 1 от ЗАДС административно наказание - лишаване от право да упражнява определена дейност или дейности за срок един месец. В този смисъл неоснователно жалбоподателят поддържа, че ПАМ по чл. 124б, ал. 1 ЗАДС не може да бъде налагана по отношение на еднолични търговци и юридически лица, т.к. на същите се налага имуществена санкция, която не е наказание по смисъла на чл. 13 ЗАНН.

В АУАН и НП е посочено, че нарушението по чл. 126, ал. 1 от Закона за акцизите и данъчните складове е извършено в търговски обект - „Мини М.“, находящ се в [населено място], обл. С., ул. „9-ти май“ № 9“. По отношение на същия обект е наложена и принудителната административна мярка, поради което е налице и втората предпоставка на чл. 124б, ал. 1 от ЗАДС.

Неоснователно е оплакването в жалбата, че НП не може само по себе си да е единствено основание за прилагане на ПАМ и да обоснове законосъобразността ѝ. При налагане на ПАМ по реда на чл. 124б ЗАДС административният орган действа в

условията на обвързана компетентност, т.е. наличието на условията по цитираната правна норма - налагането на наказание по чл. 124а, ал. 1 ЗАДС, задължително предпоставя налагане на принудителна административна мярка. За материалната законосъобразност на процесния административен акт е достатъчно на субекта да е наложено на административно наказание по чл. 124а ЗАДС, а това е сторено с т. 3 от НП № 1763 от 28.07.2021 г. Ирелевантно е обстоятелството, че към момента наказателното постановление не е влязло в сила, т.к. разпоредбата на чл. 124б от ЗАДС не предвижда като условие за налагане на ПАМ влизането в сила на наказателното постановление, а само неговото съставяне, като в, ал. 3 на същата разпоредба, изрично е предвидено предварителното изпълнение на заповедта.

Доколкото обаче ПАМ има за цел да обезпечи изпълнението на наказанието по чл. 124а от ЗАДС, в случай че до влизането ѝ в сила бъде представено влязло в сила решение, с което се отменя наказателното постановление, същата вече би се явила незаконсъобразна, поради отпадане на необходимостта по чл. 124б от ЗАДС.

В конкретния случай по делото не се установява наказателното постановление да е отменено с влязло в сила съдебно решение, а наличието на висящо съдебно производство не е основание за отмяна на наложената ПАМ, при положение че са налице условията за налагането ѝ и процедурата за това е спазена.

Съгласно чл. 124в, ал. 1 от ЗАДС, при налагане на принудителната административна мярка по чл. 124б, ал. 1 се забранява и достъпът до обекта на нарушителя. Тази забрана няма характер на самостоятелна ПАМ, а законосъобразността ѝ е предпоставена от наложената мярка по чл. 124б ЗАДС. Тъй като последната е материално и процесуално законосъобразна, не са налице и пороци в налагането на забраната по чл. 124в ЗАДС.

Доводите в жалбата дали е осъществен състава на административното нарушение, са въпроси, които следва да бъдат разгледани в производството по обжалване на наказателното постановление и са неотнормисими за настоящото производство. Принудителната административна мярка се налага задължително при извършено административно нарушение, за което е наложено административно наказание по съответния ред. В случая административният орган действа при обвързана компетентност. Посочената законова предпоставка е била налице. На ЕТ е наложено административно наказание за административно нарушение с НП. При налагане на административната принудителна мярка органът не може да извършва контрол за законосъобразност на НП. Административнонаказателната отговорност е самостоятелна и защитата по нея се осъществява по друг ред. Принудителните административни мерки по смисъла на чл. 22 ЗАНН целят предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях. Актът за налагане на принудителна административна мярка има самостоятелен характер. Органът, който налага мярката, редът за налагане, предпоставките за това и обжалването на акта са уредени в закон и защитата се осъществява самостоятелно и независимо от тази при административнонаказателната отговорност.

Относно размера на наложената ПАМ следва да се отбележи, че същият е конкретно определен в правната норма на чл. 124б ЗАДС, поради което административният орган отново няма възможност за самостоятелна преценка. Единственото, което е необходимо да бъде проверено във връзка с времетраенето на наложената ПАМ се явява обстоятелството дали нарушението е извършено повторно или не, с оглед

налагане на по-дългото наказание. По делото няма данни нарушението да е извършено повторно и при установяване, че нарушението е за първи път, е наложена ПАМ за срок от един месец, който е фиксиран. Принудителната мярка е обвързана от друга страна и с наложената санкция за лишаване от право да се упражнява дадена дейност, в случая търговска дейност в ресторант, от което следва извод, че целта на наложената ПАМ е да обезпечи тази санкция, т.е. да предотврати възможността на лицето да упражнява забранените му права или да извърши друго подобно нарушение. Този извод следва и от обстоятелството, че лишаването от права и наложената ПАМ "запечатване на обект" се определят за еднакъв период.

Предвид изложените съображения, съдът намира, че оспореният индивидуален административен акт е законосъобразен, а жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

По разноските по производството:

На основание чл. 143, ал. 4 АПК в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение. Размерът на същото, предвид фактическата и правна сложност на делото и предприетите от пълномощника на ответника съдопроизводствени действия, следва да бъде в минималния размер, установен в нормата на чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ – 100 лева, като неприложима спрямо определянето на юрисконсултско възнаграждение е нормата на чл. 78, ал. 5 от ГПК

Воден от горното, Административен съд София-град, III-то отделение, 70 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. Н. Б. от [населено място], ЕГН [ЕГН], в качеството си на [фирма], с ЕИК:[ЕИК] , със седалище и адрес на управление в [населено място] , Район "П." ,[жк], бл. 23 , вх. А , ет. 1 , ап. 2, срещу заповед за прилагане на принудителна административна мярка № ЗТД-5800-464/32-242884 от 28.07.2021 г., издадена директорът на ТД „Югозападна“ в Агенция Митници, сега ТД Митница С..

ОСЪЖДА Н. Н. Б. от [населено място], ЕГН [ЕГН], в качеството си на [фирма], с ЕИК:[ЕИК] да заплати на Агенция „Митници“, юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: